

Črepom v oku hladím tieň kúzelníka,
pije choro čerstvú žlč protivníka.
Besné vytia vlčidiel, vlnobytia,
dujú vetry vetrídiel, živí mlčia.

Chcel okúsiť nebytie,
čo by za to dal,
utekajúc čierňavou,
britvou smútok žal.

Zrážal mraky pohľadom,
za splnu kosu rosil,
cez deň spával pod ľadom,
čerta s krížom nosil.

Prosím, pane - zúrim, ináč zahorím!
Žalmy panien - dotleli dávno v spomienkach.
Spas ma, pane - radšej diablovi sa pokloním.
Kde si, anjel? - So smiechom prvý odišiel.

Pavúk v sieti trávi šťavy nájomníka,
Obraz mocných stratil lesk nevďačníka.
Slizké pnúta rodídiel, vlnožitia,
slepí čujú trochu viac, vlny cítia.